

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Davida Rause, Ph.D. a soudců Mgr. Kateřiny Kopečkové, Ph.D. a Mgr. Petra Šebka v právní věci žalobce: **P. N.**, bytem B. S. 30, B., zastoupený JB s.r.o. se sídlem Barvy 6, Brno, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 31, Brno, o žalobě proti rozhodnutím žalovaného ze dne 21.7.2015, č.j. 22969/15/5200-14122-711473, ze dne 22.7.2015, č.j. 22968/15/5200-14122-711473, a ze dne 22.7.2015, č.j. 22967/15/5200-14122-711473,

t a k t o :

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se** náhrada nákladů řízení **nepřiznává**.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 21.7.2015, č.j. 22969/15/5200-14122-711473, ze dne 22.7.2015, č.j. 22968/15/5200-14122-711473, a ze dne 22.7.2015, č.j. 22967/15/5200-14122-711473, kterými byla zamítnuta žalobcova odvolání a potvrzeny dodatečné platební výměry Finančního úřadu pro Jihomoravský kraj (dále jen „správce daně“) ze dne 4.11.2014, č.j. 3848029/14/3007-05301-704078, č.j. 3847824/14/3007-05301-704078 a č.j. 3847339/14/3007-05301-704078, kterými byla žalobci za zdaňovací období roku 2010 doměřena daň z příjmů fyzických osob ve výši 71 070 Kč, daňová ztráta ve

výši – 166 382 Kč a zároveň uložena povinnost uhradit penále z doměřené daně ve výši 15 877 Kč, dále za zdaňovací období roku 2011 doměřena daň z příjmů fyzických osob ve výši 94 560 Kč a uložena povinnost uhradit penále z doměřené daně ve výši 17 249 Kč a za zdaňovací období roku 2012 doměřena daň z příjmů fyzických osob ve výši 27 870 Kč a uložena povinnost hradit penále z doměřené daně ve výši 5 574 Kč.

I. Shrnutí žalobní argumentace

Žalobce namítá, že rozhodnutí žalovaného je nezákonné, neboť správce daně nesprávně hodnotil důkazy a porušil zásadu součinnosti, neboť v průběhu daňové kontroly teprve ve zprávě o daňové kontrole poprvé žalobci sdělil, na základě jakých skutečností mu vznikly pochybnosti o žalobcem uplatněných výdajích. Své pochybnosti správce daně v průběhu daňové kontroly podle žalobce nedostatečně konkrétně definoval. Dále odmítl sdělit, co konkrétně měl a mohl žalobce učinit, aby nevznikla pochybnost o správnosti jeho daňového tvrzení.

Správce daně dospěl k nesprávnému závěru, že žalobce své důkazní břemeno neunesl, pokud jde o výdaje za plnění poskytnuté Style Works s.r.o., M Business Trading s.r.o. a R. D., a nepřípustně důkazní břemeno žalobce coby daňového subjektu rozšířil. Žalobce nebyl povinen prokázat, kdo konkrétně realizoval služby fakturované deklarovanými dodavateli za situace, kdy tvrdil, že služby byly skutečně poskytnuty osobami, jejichž jednání lze přičíst deklarovaným dodavatelům, kdy byly služby zaplacený a výdaje sloužily na dosažení, zajištění a udržení příjmů. Správce daně žalobci odmítl sdělit, které z těchto tvrzení žalobce má za neprokázané.

Žalobce konkrétně shrnuje svá vyjádření a důkazní návrhy, které vznesl v průběhu daňové kontroly k jednotlivým poskytnutým službám, a namítá, že pokud správce daně zjistil na straně deklarovaných dodavatelů nesrovnalosti, měl se vypořádat s tím, zda žalobce tyto skutečnosti vědět měl a mohl, aby nezatížil své rozhodování porušením principu proporcionality. Správce daně žalobci nevysvětlil, proč judikurní závěry obsažené v judikátu ESD ve věci *Teleos* a rozsudku Nejvyššího správního soudu ve věci sp. zn. 2 Afs 25/2007 nelze aplikovat na jeho případ.

Žalobce dále namítá, že správce daně nesprávně odmítl provést důkaz výsledkem svědka R. D., neosvětlil, z čeho dovozuje, že služby od dodavatele Style Works s.r.o. nemohli poskytnout pánové V. a K. Poukazuje na to, že správce daně neporozuměl povaze celoročního plnění dle faktur č. 200100008 a č. 200100013, které je náročné co do času, nikoli kvalifikace. Není proto srozumitelná úvaha správce daně pokud jde o zjištění u společnosti Web4U s.r.o. a její souvislost s plněním dle předmětných faktur. Práce prováděl nejprve pan Váňa a posléze pan Klabačka, kteří k tomu měli potřebné prostředky – počítač a připojení k internetu.

Pokud jde o službu spočívající v sestavení zákaznické databáze, žalobce namítá, že nikdy netvrdil, že obsahuje unikátní informace, nicméně její zpracování ušetřilo žalobci čas. Žalobce požaduje, aby správce daně uvedl, na základě čeho se domnívá, že žalobce tyto databáze nevyužil pro svoji činnost.

Žalobce dále namítá, že správce daně pochybil, pokud nevyslechl jako svědka R. D., který mohl osvětlit svoji spolupráci s M Business Trading s.r.o. Žalobce proto navrhuje výslech tohoto svědka u jednání soudu.

V replice žalobce setrval na své argumentaci a navrhl jako důkaz spis Policie ČR týkající se šetření jednání B. K. a R. V. v souvislosti se službami poskytovanými Style Works s.r.o. a dále činnosti M Trading Business s.r.o., za niž jednal R. Ž., který se vydával za jednatele P. Z.

Žalobce setrval na svém procesním postoji po celou dobu řízení před soudem; z výše uvedených důvodů se domáhá zrušení napadeného rozhodnutí žalovaného.

II. Shrnutí procesního stanoviska žalovaného

Žalovaný ve svém vyjádření předně odkazuje na obsah napadeného rozhodnutí a argumenty v něm uvedené, na nichž setrvává.

Žalovaný navrhuje, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl, a na svém procesním stanovisku setrval během celého řízení před soudem.

III. Posouzení věci

Žaloba byla podána včas (§ 72 zákona č. 150/2002 Sb. /dále jen „s.ř.s.“/), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s.ř.s.), žaloba je přípustná (§ 65, § 68 a § 70 s.ř.s.).

Zdejší soud napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.) podle skutkového a právního stavu ke dni rozhodování žalovaného a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Podstatou věci je, zda žalobce oprávněně uplatnil výdaje za služby od Style Works s.r.o., M Business Trading s.r.o. a od R. D., konkrétně zda unesl své důkazní břemeno, že se jedná o výdaje, které splňují všechny podmínky ve smyslu § 24 odst. 1 věty první zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů (dále jen „ZDP“), podle něhož se výdaje (náklady) vynaložené na dosažení, zajištění a udržení zdanitelných příjmů pro zjištění základu daně odečtou ve výši prokázané poplatníkem a ve výši stanovené tímto zákonem a zvláštními předpisy.

O tom, že žalobce předložil formálně bezvadné doklady, sporu není. Žalobce ve zdaňovacích obdobích roku 2010, 2011 a 2012 mimo jiné uplatňoval výdaje na základě faktur od Style Works s.r.o. za poskytnutí obráběcích služeb a služeb souvisejících s internetovým obchodem, dále za služby od R. D. související s internetovým obchodem („správa on-line reklamní kampaně, webhosting, doména“) a za poskytnutí služeb od M Business Trading s.r.o. souvisejících s internetovým obchodem a doménami madtoys.cz a madrose.cz („programování elektronického obchodu“). Žalobce dále doložil příjmové pokladní doklady o zaplacení služeb v hotovosti, smlouvy a (pokud jde o obráběcí práce) výkresovou dokumentaci.

Žalobce byl ve smyslu § 92 odst. 3 a 4 zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu, povinen prokázat, že jím uváděné výdaje skutečně vynaložil, a to v tvrzené výši a v souvislosti se získáním zdanitelných příjmů v daném zdaňovacím období. Pravidlo, že v daňovém řízení spočívá důkazní břemeno na daňovém subjektu, platí s výjimkou obsaženou v § 92 odst. 5 písm. c) daňového řádu, kdy je správce daně povinen identifikovat konkrétní skutečnosti, na základě nichž hodnotí předložené doklady jako nevěrohodné, neúplné, neprůkazné či nesprávné. Dokáže-li správce daně v tomto smyslu prokázat takovéto nesrovnalosti, unesl svoje důkazní břemeno a to se přeneso opět na daňový subjekt. V této souvislosti je nutné zdůraznit, že daňový subjekt musí v případě pochybností správce daně prokázat konkrétní okolnosti vztahující se ke konkrétnímu obchodnímu případu a je jeho povinností vyvrátit všechny pochybnosti, které v souvislosti s tímto obchodním případem vznikly (rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 9.7.2015, č.j. 9 Afs 233/2014-26, a ze dne 9.12.2015, č.j. 3 Afs 163/2015-63). U prokazování uskutečnění výdaje je třeba trvat na souladu skutečného stavu se stavem formálním dle daňových dokladů. V této souvislosti soud odkazuje například na závěry rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 12.4.2006, č.j. 5 Afs 40/2005-72, podle nichž „...pro posouzení, zda jsou výdaje (náklady) daňově uznatelné, je sice podstatná jejich souvislost s podnikáním i dosaženým příjmem, nelze však opomíjet i další podmínku stanovenou v ustanovení § 24 odst. 1 zákona o daních z příjmů, tj. průkaz o tom, že výdaj byl skutečně vynaložen. Ani doklady vystavené právně existujícím subjektem a se všemi požadovanými náležitostmi nemohou být použity jako důkaz o uskutečnění skutečnosti v nich deklarované, není-li prokázáno, že k jejímu uskutečnění fakticky došlo.“ (obdobně rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24.4.2008, č.j. 7 Afs 18/2008-48, či ze dne 26.10.2007, č.j. 8 Afs 106/2006-58).

Zároveň platí, že správce daně při dokazování hodnotí důkazy podle své úvahy, každý důkaz posuzuje jednotlivě a všechny důkazy v jejich vzájemné souvislosti a přihlíží ke všemu, co při správě daní vyšlo najevo (§ 8 odst. 1 daňového řádu). Správci daně zároveň žádná pravidla nestanoví důkazní sílu jednotlivých důkazních prostředků, přičemž závěry dokazování musí vyplynout z racionálního myšlenkového procesu odpovídajícího požadavkům formální logiky a úvaha správce daně musí být přezkoumatelným způsobem vyjádřena.

Ze správního spisu vyplynulo, že správce daně v rámci daňové kontroly žalobce opakovaně vyzval, aby prokázal, že výdaje placené v hotovosti byly výdaji ve smyslu § 24 odst. 1 ZDP, tedy že byly vynaložené na dosažení, zajištění a udržení příjmů. Žalobce vedle svého zaměstnání provozoval podnikatelskou činnost v oblasti obrábění pro Novibra s.r.o. spočívající v mechanickém rovnání hřídelek a dále podnikal v oblasti internetového obchodu. Pokud jde o Style Works s.r.o. a M Trading Business s.r.o., správce daně zjistil, že tyto společnosti nedisponovaly živnostenským oprávněním pro provozování služeb v obrábění a ani pro činnost související s provozem webových stránek. Pokud jde o R. D., na základě dožádání bylo zjištěno, že v rámci daňové kontroly svému správci daně nepředložil účetnictví za rok 2010, což potvrdil i emailem adresovaným žalobci. Proto nebylo možné ověřit, zda v jeho účetnictví figurují i faktury vystavené žalobci.

Žalobce v průběhu daňové kontroly navrhl výslech osob, které jednaly za Style Works s.r.o. a M Trading Business s.r.o., a výslechy dalších svědků.

Ze svědecké výpovědi R. V., jednatele Style Works s.r.o., vyplynulo, že tato společnost neměla zaměstnance a služby pro žalobce byly provedeny subdodavatelsky. Svědek V. si nevzpomněl, který subdodavatel služby provedl, nevzpomněl si ani, kde opravy probíhaly a jak dlouho trvaly. Svědek V. také vypovídal rozporuplně, pokud jde o okolnost podepisování faktur, a nedokázal konkrétněji popsat, jaké služby Style Works s.r.o. poskytovala. Vzpomněl si pouze na jediného subdodavatele, a to M Trading Business s.r.o. a jejího jednatele P. Z. Dále uvedl, že v případě služby fakturované dne 21.12.2010 šlo o celý systém, který měli koupit od Web4U s.r.o. a následně prodat žalobci. Předmětem fakturace byla doména „madrose.cz“, která však podle zjištění správce daně nikdy nebyla ani ve vlastnictví Style Works s.r.o., ani žalobce. Ze svědecké výpovědi dále vyplynulo, že R. V. i poté, co již nebyl jednatelem ani společníkem či zaměstnancem, vystavoval za Style Works s.r.o. faktury a přijímal platby v hotovosti a jednal se žalobcem. Pokud jde o službu deklarovanou jako zprostředkování obchodu fakturovanou dne 2.2.2011 jako správa vedení online kampaně, tak k ní svědek uvedl, že ji uskutečnil společně s B. K. (jednatelem Style Works s.r.o. od 13.1.2011 do 15.11.2012) a brigádníky. K této službě žalobce uvedl, že se mělo jednat o dodání databáze, ovšem podle správce daně nebylo zřejmé, jak databázi, kterou měl žalobce obdržet od Style Works s.r.o., využil ke své činnosti, a jak souvisí s jeho příjmy. Svědeckou výpověď R. V. s ohledem na výše uvedené správce daně vyhodnotil jako velmi obecnou, nekonkrétní a vnitřně rozpornou.

Správce daně dále vyhověl návrhu na výslech T. S. a J. B. Z jejich svědeckých výpovědí vyplynulo pouze to, že pro žalobce vykonávali činnost spočívající v rovnání hřídelek na zařízení. Uvedli, že v roce 2010 vyvstala potřeba zařízení opravit, že o opravě mluvili telefonicky s panem Vánou, na něhož dostali kontakt od žalobce, přičemž odvoz i vyzvednutí zařízení zajišťoval žalobce. Pokud jde o realizaci samotné opravy, o té svědci nic nevěděli.

Pokud jde o M Trading Business s.r.o., správce daně dále na základě dožádání zjistil, že tato společnost je nekontaktní, na adrese svého sídla se nenachází a byla jí zrušena registrace k DPH. Z odpovědi na dožádání bylo zjištěno, že P. Z. nikdy nebyl jednatelem této společnosti a nezná ji. Jeho doklady byly odcizeny, což bylo doloženo Policií ČR. Pokud jde o doménu madtoys.cz, jejíž programování měla M Trading Business s.r.o. pro žalobce realizovat, správce daně žádné oprávnění této společnosti k předmětné doméně nezjistil. Poté, co s tímto zjištěním správce daně seznámil žalobce, ten k tomu uvedl, že dle jeho informací se na službách od M Trading Business s.r.o. podílel R. D. Toto sdělení je však v rozporu se svědeckou výpovědí R. V.

Správce daně dále na základě dožádání zjistil, že Style Works s.r.o. nepředložila účetnictví za rok 2010 a v účetnictví za rok 2011 a 2012 nebyly zahrnuty faktury vystavené žalobci a nebyly uvedeny ani v evidenci DPH. Tato společnost neměla žádné zaměstnance a většinu služeb poskytovala subdodavatelsky od společností, jež jsou nekontaktní. Správce daně proto opět vyzval žalobce k prokázání oprávněnosti uplatněných výdajů, přičemž jak ve výzvě

ze dne 11.10.2013, č.j. 2435860/13/3007-05400-701236, tak ve výzvě ze dne 30.5.2014, č.j. 2537074/14/3007-05400-701236, byly dostatečně identifikovány správcem daně zjištěné skutečnosti. Není tak důvodná námitka, že se žalobce o důvodech pochybností správce daně dozvěděl až ve zprávě o daňové kontrole. Není také důvodná námitka, že správce daně a žalovaný neunesli své důkazní břemeno ve smyslu § 92 odst. 5 písm. c) daňového řádu, neboť výše uvedené skutečnosti představují dostatečné důvody, jež zpochybňují, že služby dle faktur od Style Works s.r.o., M Trading Business s.r.o. a od R. D. byly skutečně realizovány deklarovaným způsobem.

Pokud jde o návrh na provedení důkazu svědeckou výpovědí R. D., tomu správce daně nevyhověl, neboť jeho svědectví nemohlo prokázat uskutečnění služeb Style Works s.r.o. a M Trading Business s.r.o., které měly být jejich dodavateli, a správce daně nezjistil žádnou souvislost či spojitost R. D. s těmito společnostmi. Nadto tento důkazní návrh vznesl žalobce až poté, co se dozvěděl o okolnostech fungování M Trading Business a P. Z. Pokud jde o faktury vystavené R. D. přímo žalobci, tak tuto skutečnost nebylo možné v jeho účetnictví za rok 2010 ověřit. Takové odůvodnění odmítnutí důkazního návrhu na výslech svědka má soud za zcela logické a vyčerpávající.

Po seznámení s výsledkem kontrolního zjištění žalobce opětovně navrhl provést výslech R. D., kterému správce daně nevyhověl a skutková zjištění a jejich hodnocení shrnul ve zprávě o daňové kontrole ze dne 23.10.2014, č.j. 3808133/14/3007-05400-709196, na kterou soud v podrobnostech odkazuje.

Namítal-li žalobce, že správce daně a žalovaný neunesli své důkazní břemeno ve smyslu § 92 odst. 5 písm. c) daňového řádu a nedostatečně specifikovali své pochybnosti, tak s ohledem na výše zrekapitulovaná skutková zjištění správce daně není tato námitka důvodná. Ani svědecké výpovědi podle soudu nepřinesly k věci nic podstatného, nevyplývalo z nich nic o detailech a způsobu realizace konkrétních služeb. U některých služeb souvisejících s internetovým obchodem dále nebyla zřejmá ani jejich souvislost s ekonomickou činností žalobce (sestavení databáze, webhosting týkající se internetového prodej automobilů), ani nebylo prokázáno, zda se vůbec uskutečnily (správa a registrace domén). Není tak důvodná námitka týkající se nesprávného posouzení zjištění správce daně u Web4U s.r.o., neboť ze šetření správce daně vyplynulo, že údajný deklarovaný dodavatel nikdy neměl k doménám, jež měly být předmětem plnění, žádný vztah.

Namítal-li žalobce, že správce daně neporozuměl podstatě plnění dle faktur č. 200100008 a č. 200100013 a že předmětné služby mohl poskytnout pan V. s panem K., tak ani s tímto argumentem se soud nemůže ztotožnit. Správce daně na str. 36 až 37 provedl podrobné hodnocení těchto plnění s tím, že bylo zpochybněno, že služby spočívající ve správě vedení online kampaně a SEO Optimalizace provedla Style Works s.r.o. Jeho úvaha vycházela ze zjištění ohledně neexistence živnostenského oprávnění k dané činnosti u této společnosti, dále z toho, že tato společnost neměla žádné oprávnění k provozování domény madrose.cz, ze svědecké výpovědi R. V. a z toho, že fakturu č. 200100008 se u Style Works s.r.o. nepodařilo dohledat ani v účetnictví, ani v daňové evidenci.

Pokud jde o předložené smlouvy a daňové doklady (faktury), jednalo se o důkazní prostředky pouze formální povahy, které samy o sobě nemohly dostatečně prokazovat faktické poskytnutí služeb. Za situace, kdy byla jejich průkaznost správcem daně zpochybněna, žalobce nepředložil ani nenavrhl žádný důkazní prostředek, který by uvedené pochybnosti vyvrátil. K unesení důkazního břemena nepřispěly ani pokladní doklady o placení služeb v hotovosti, ani skutečnost, že dodavatelé nedisponovali živnostenským oprávněním poskytovat deklarované služby. V této souvislosti není důvodná námitka, že bylo nadbytečné a pro žalobce zatěžující, že i tuto okolnost správce daně uvedl do zprávy o daňové kontrole. Pokud jde o výkresovou dokumentaci k opravě strojních přípravků, na níž bylo uvedeno, že ji vytvořila Style Works s.r.o., a která byla podepsána panem V., tak k tomu R. V. uvedl, že tuto dokumentaci zpracoval subdodavatel, na jehož název si nevzpomíná.

Závěrům správce daně o nevěrohodnosti, neprůkaznosti a nekonkrétnosti svědeckých výpovědí tak zdejší soud nemá co vytknout. Žalobcem uplatněné důkazní návrhy tak k deklarovaným výdajům za služby nic podstatného nepřinesly a zejména nikterak nevyvrátily pochybnosti správce daně týkající se žalobci poskytnutých služeb.

Správce daně také dostatečně odůvodnil, proč neakceptoval návrh na dokazování svědeckou výpovědí R. D. Stejně tak žalovaný dostatečně reagoval na odkaz žalobce na judikaturu Nejvyššího správního soudu (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14.2.2008, č.j. 2 Afs 25/2007-121), když se poté co podrobně hodnotil konkrétní skutkový případ vyjádřil k sjednocování rozhodovací praxe; ostatně žalobce v žalobě nespecifikuje, jak konkrétně jej žalovaným provedené vypořádání se s odkazy na judikaturu zkrátilo na jeho právech a v čem byl daný případ po skutkové stránce případně totožný s nyní posuzovanou věcí.

Správce daně a žalovaný na základě hodnocení všech důkazů dospěli ke správnému závěru, že žalobce neprokázal, že došlo k faktickému poskytnutí služeb tak, jak tvrdil, a jím uplatněné výdaje dle předmětných faktur tak nemohly být uplatněny jako daňově účinný náklad bezprostředně související s výnosy žalobce dle § 24 odst. 1 ZDP. Tento závěr se opírá o dostatečné důvody, jež mají odraz ve správním spise, a proto ani zdejší soud nepovažoval za potřebné dokazovat výsledkem R. D. jako svědka a ani obsahem spisu Policie ČR, týkajícího se činnosti Style Works s.r.o. a M Business Trading s.r.o.

Konečně správce daně a žalovaný své rozhodnutí nezaložili na vyvrácení ekonomického smyslu dané transakce, což by mělo logické opodstatnění jako navazující krok tehdy, pokud by v daném případě faktické přijetí plnění právě od uvedených společností nebylo zpochybněno (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30.4.2015, č.j. 8 Afs 144/2014-46). Proto je argumentace žalobce dobrou vírou a nutností prokázat, že žalobce měl a mohl vědět, že se účastní daňového podvodu, stejně jako odkaz na rozsudek ESD ve věci *Teleos*, nepřipadná.

Zdejší soud tak neshledal žádný z uplatněných žalobních bodů důvodným a nad rámec uplatněných žalobních bodů nezjistil žádnou vadu, jež by měla za

následek nezákonnost žalobou napadeného rozhodnutí, k níž by musel přihlížet z úřední povinnosti. Proto žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

IV. Náklady řízení

O nákladech účastníků řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce nebyl ve věci úspěšný, a proto mu nenáleží právo na náhradu nákladů řízení. Úspěšným byl žalovaný, tomu však podle obsahu soudního spisu nevznikly v řízení o žalobě žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti. Proto soud rozhodl, že žalovanému se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 21. září 2017

Za správnost vyhotovení:
R. L.

David Raus, v.r.
předseda senátu